

Lukács 12

¹Miközben megszámlálhatatlan sokaság gyűlt össze, úgyhogy majd letaposták egymást, beszélni kezdett, de először csak a tanítványaihoz: Óvakodjatok a farizeusok kovászatától, vagyis a képmutatástól!²Nincsen olyan rejtett dolog, amely le ne lepleződnék, és olyan titok, amely ki ne tudódnék. ³Ezért tehát amit a sötétségben mondatok, azt napvilágnál fogják hallani, és amit fülbe súgva mondatok a belső szobában, azt a háztetőkről fogják hirdetni. ⁴Nektek, barátaimnak mondom: Ne féljete azoktól, akik megölik a testet, de azután többé nem árthatnak. ⁵Megmondom nektek, kitől féljete: attól féljete, akinek azonfelül, hogy megöl, arra is van hatalma, hogy a gyehennára vessen. Bizony mondom nektek: tőle féljete!
⁶Ugye, öt verebet adnak két fillérért, de Isten egyről sem feledkezik meg közülük. ⁷Nektek pedig még a hajatok szála is mind számon van tartva. Ne féljete, ti sok verébnél értékesebbek vagytok!
⁸Mondom nektek: ha valaki vallást tesz rólam az emberek előtt, az Emberfia is vallást tesz arról az Isten angyalai előtt. ⁹Aki pedig megtagad engem az emberek előtt, azt én is megtagadom az Isten angyalai előtt. ¹⁰Ha valaki az Emberfia ellen szól valamit, annak megbocsáttatik, de aki a Szentlelket káromolja, annak nem bocsáttatik meg.
¹¹Amikor a zsinagógákba, a hatóság és a felsőbbség elé hurcolnak titeket, ne aggódjatok amiatt, hogyan vagy mivel védekezzetek, vagy mit mondjatok, ¹²mert a Szentlélek abban az órában megtanít majd titeket arra, amit mondanotok kell.

A bolond gazdag

¹³A sokaságból így szólt hozzá valaki: Mester, mondd meg a testvéremnek, hogy ossza meg velem az örökséget!¹⁴De ő így válaszolt: Ember, ki tett engem bíróvá fölöttetek, hogy megosszam az örökséget? ¹⁵Azután ezt mondta nekik: Vigyázzatok, és őrizkedjete minden kapzsiságtól, mert ha bőségben él is valaki, életét akkor sem a vagyona tartja meg.
¹⁶Aztán példázatot mondott nekik: Egy gazdag embernek bő termést hozott a földje. ¹⁷Így gondolkozott magában: Mit tegyek? Nincs hova betakarítanom a termésemet. ¹⁸Majd így szólt: Ezt teszem: lebontom a csúreimet, nagyobbakat építek, oda gyűjtöm be minden gabonámat és javamat, ¹⁹és ezt mondom a lelkemnek: Én lelkem, sok javad van sok évre félretéve, pihenj, egyél, igyál, vigadozzál! ²⁰Isten azonban azt mondta neki: Bolond, még ez éjjel elkérik tőled a lelkedet, kié lesz akkor mindaz, amit felhalmoztál? ²¹Így jár az, aki magának gyűjt, és nem Isten szerint gazdag.

Isten gondviselése (Mt 6,25-33)

²²Tanítványaihoz pedig így szólt: Ezért mondom nektek: ne aggódjatok életetekért, hogy mit egyetek, se testetekért, hogy mibe öltözködjete, ²³mert több az élet a tápláléknál, és a test a ruháznál. ²⁴Nézzéte meg a hollókat: nem vetnek, nem is aratnak, nincsen kamrájuk, sem csűrük, Isten mégis táplálja őket. Mennyivel értékesebbek vagytok ti a madaraknál! ²⁵De aggódásával ki tudná közületek meghosszabbítani életét csak egy perccel is? ²⁶Ha tehát a legcsekélyebbre sem vagytok képesek, miért aggódtok a többi miatt? ²⁷Nézzéte a liliomokat, miként növekednek: nem fáradoznak, nem is fonnak, de mondom nektek, hogy Salamon teljes dicsőségében sem öltözött úgy, mint ezek közül bármelyik. ²⁸Ha pedig a mező fűvét, amely ma van, és holnap a kemencébe vetik, Isten így öltözteti, mennyivel inkább titeket, kicsinyhitűek! ²⁹Ti se kérdezzéte tehát, hogy mit egyetek, vagy mit igyatok, és ne nyugtalanodjatok! ³⁰Mert ilyesmikért a világ pogányai török magukat, a ti Atyátok pedig tudja, hogy szükségéte van ezekre. ³¹Inkább keresséte az ő országát, és ezek ráadásaként megadatnak majd nektek. ³²Ne félj, te kicsiny nyáj, mert úgy tetszett a ti Atyátoknak, hogy nektek adja az országot!

Az igazi kincs (Mt 6,19-21)

³³Adjátok el vagyonotokat, és adjátok alamizsnául, szerezzete magatoknak el nem avuló erszényeket, el nem fogyó kincset a mennyben, ahol a tolvaj nem férközhet hozzá, a moly sem emészti meg. ³⁴Mert ahol a ti kincsetek van, ott lesz a ti szívetek is.

Intés vigyázásra (Mt 24,43-44; Mk 13,28-37; Lk 17,20-37; 21,29-33)

³⁵Legyen derekatok felőveze, és lámpásotok meggyújtva. ³⁶Ti pedig legyetek hasonlók az olyan emberekhez, akik várják, mikor tér vissza uruk a menyegzőről, hogy amikor megérkezik és zörget, azonnal ajtót nyithassanak neki. ³⁷Boldogok azok a szolgák, akiket ébren talál az uruk, amikor megérkezik. Bizony mondom nektek, hogy felövezi magát, asztalhoz ülteti őket, odamegy, és felszolgál nekik. ³⁸És ha éjfélkor vagy ha éjfél után érkezik is meg, és virrasztva találja őket: boldogok azok a szolgák! ³⁹Gondoljatok arra, ha tudná a ház ura, hogy melyik órában jön a tolvaj, nem hagyná, hogy betörjön a házába. ⁴⁰Ti is legyetek készen, mert abban az órában jön el az Emberfia, amelyikben nem is gondoljátok!

Az okos és a gonosz szolga (Mt 24,45-51)

⁴¹Péter ekkor megkérdezte: Uram, nekünk mondd ezt a példázatot, vagy mindenkinek? ⁴²Az Úr így válaszolt: Ki tehát a hú és okos sáfár, akit az úr a szolgálái fölé rendel, hogy idejében kiadja élelmüket? ⁴³Boldog az a szolga, akit ilyen munkában talál az úr, amikor megérkezik! ⁴⁴Bizony mondom nektek, hogy az egész vagyona fölé rendeli őt. ⁴⁵Ha pedig ezt mondaná szívében az a szolga: Késik az én uram – és kezdené verni a szolgálakat és szolgálóleányokat, elkezdene enni, inni és részegeskedni; ⁴⁶azon a napon jön meg annak a szolgának az ura, amelyen nem várja, és abban az órában, amelyben nem gondolja: kettévágatja, és a hűtlenek sorsára juttatja. ⁴⁷Az a szolga, aki ismerte ura akaratát, és nem teljesítette azt, vagy nem cselekedett akarata szerint, sok

verést kap; ⁴⁸aki viszont nem ismerte ura akaratát, és úgy cselekedett verést érdemlő dolgokat, az kevés verést kap. Akinek sokat adtak, attól sokat kívánnak, és akire sokat bíztak, attól többet kérnek számon.

Meghasonlás az evangélium miatt (Mt 10,34-36)

⁴⁹Azért jöttem, hogy tüzet bocsássak a földre, és mennyire szeretném, ha már lángolna! ⁵⁰Keresztséggel kell azonban még megkereszteltetnem, és mennyire gyötrődöm, míg ez végbe nem megy! ⁵¹Azt gondoljátok, azért jöttem, hogy békességet hozzak a földre? Mondom nektek: semmiképpen, hanem inkább meghasonlást. ⁵²Mert mostantól fogva, ha öten lesznek egy családban, meghasonlik három a kettővel, és kettő a hárommal. ⁵³Meghasonlik az apa a fiával, és a fiú az apjával, az anya a leányával, és a leány az anyjával, az anyós a menyével, és a meny az anyósával.

Az idők jelei (Mt 16,2-3)

⁵⁴Azután szólt a sokasághoz is: Amikor látjátok, hogy felhő támad nyugatról, mindjárt azt mondjátok, hogy eső jön, és úgy lesz. ⁵⁵Amikor pedig déli szél fúj, azt mondjátok, hogy hőség jön, és úgy lesz. ⁵⁶Képmutatók, a föld és az ég jelenségeit felismeritek, e mostani időt miért nem tudjátok felismerni?

Megbékélés útközben (Mt 5,25-26)

⁵⁷De miért nem ítéletek meg magatoktól is, hogy mi a helyes? ⁵⁸Amikor ellenfeleddel az elöljáró elé mégy, még útközben igyekezz megegyezni vele, nehogy a bíró elé hurcoljon, és a bíró átadja a börtönőrnek, a börtönőr pedig tömlöcbe vessen téged. ⁵⁹Mondom neked, nem jössz ki onnan addig, amíg meg nem adod az utolsó fillért is.

Az Ige tanulmányozását kezdj imádsággal, hogy Isten Szentlelke világosítsa meg számodra az üzenetet!

1. Az első 12 versben arra készíti fel Jézus a tanítványait, mit tegyenek, amikor ők kerülnek konfliktusba a vallási vezetőkkel. Hogyan bátorítja tanítványait?
2. Jézus sehol nem mondja, hogy a gazdagság bűn. De azt igen, hogy bűn, ha rosszul élünk vele. A 13-21. versekből mi a tanulság?
3. Mit tanulhatunk Isten gondviseléséről? Milyen példákat hoz Jézus?
4. Mit mondanál annak, aki ebből azt a következtetést vonja le, hogy az Istenben bízó embernek nem kell dolgoznia?
5. Olvasd el a 47-49. verseket. Igazságosnak tartod? Miért? Miért nem? Indít ez Téged valamire?
6. Egyéb gondolataid az olvasott fejezettel kapcsolatban:

Akár kevés, akár sok javad van, gondolkodj el rajta, hogy Istennek tetsző módon használod-e!